

ZEGAMAKO "KONTUK"

XABIER AZURMENDI

LEIENDAK. ELE-ZAHARRAK

Torto, Tartalo, Jentil eta Gizon haundi izenak pertsonaia berdina adierazi nahi dute Zegaman; Gizon trakets, begi bakar eta maltzurra.

Jarraian pertsonaia honen zenbait ipuin.

Bi feriano

Bi feriano etor tzien bein Zeamâ ta bidea galdu zuen Arranaitz ingurun.

Sâdarren argi 'at ikusi ta autza jo zuen.

Feriano 'at gizena ta bestea mîa zien.

Gizon aundiñ etxea sartu zien Sâdarren da au noizbaiten etxea alliau zanen, ikaragarrizko arri 'at jarri zon aten.

Andi iñok ezin tzeiken irten.

Gizon aundik ferianok ikus zitunen, gizenana burruntzin sartu surtan erreta jan tzon.

Gizon aundik lo artu zonen, feriano txikik burruntzie surtan jarri zon goritu arte, gero gizon aundiri burruntzi goriture sartuzion begi bakarren.

Gizon aundik ferianoa arrapau nai zon baño au ardi narru ta ardi arten gordez izkutaitzen tzikon.

Goizen gizon aundik arrie alde batea amorruz baztartu ta kendu zonen, ferianoa ardi narruz bizkarra estali ta gizon aundiñ anka arteti pasau zan, onek ardie zalakon pasaitzen utzi zion.

Gizon aundie konturau zan ferianok nola iges ein tzion da eratzune tiau ta beaitzen sartuzion.

Gizon aundik, "nun ao" ta eratzunek "emen neok" eantzu ten tzion.

Gizon aundie eratzunei seituz ferianon atzeti abiau zan.

Ferianok bê burue galduita ikus tzonen, eratzune zeaman

beatza moztu ta Kütze Santuko aldaparoa bota zon.

Nun ao galdetzen tzion gizon aundik eraztunei da eraztunek, "emen neok" eantzuten tzion aldaparoti.

Gizon aundik eraztunen atzeti aldaparoa salto ein tzon da ber- tan ito zan, ez mentzekiñ igariñ.

Eduardo Irastortzari

1991-3-6an jasoa.

Jentilak

Sâdarren bizi zan jentille, Urkullu aldea jute mentzan ure era- teaa.

Gaztelu Berriñ anka 'at da Garagartzan bestea ipiñi, makurtu ta Urkulluko errekatxon ure erate mentzon.

Eduardo Irastortzari

1991-3-5ean jasoa.

Garagartzako jentilak

Garagartzako aitzetan jentillek bizi ten tzien aspaldi.

Aitzetan daren kueba zuloai jentil sulok esaten tzate oaindio. Garagartzako lautara ederren garagarra eiten tzuen da orti dator- kio izen ori zelaiei.

Jentillek Garagartzan aspaldi izkutau mentzien.

Julio Azurmendiri

1991-4-8an jasoa.

Urtzulaitako txoria

Jentillek bein gizon txiki 'at arrapau mentzuen Sâdarren.

Jateko gizentzen tzeukan.

Prakak eskatzea juten uzteko eskuau zien jentillai ta ok igesik eiñ etzezan, ankati soka 'at lotu ta biali zuen einkarik eitea.

Gizon txikik ordea sokea an- katii soltau ta atariko arbolei lotu zion. Gero al tzon azkarrana izku- tau zan da aritz zulo 'aten gorde zon bê burue.

Jentillek barruti noizik bein so- kei tire ein da, emen tziok esate mentzien alkari.

Denborea bazijon da jentil ba- tek galdezu zien launai, gizon txiki- kie nun ote diau?

Irten tzuen kanpoa ta sokea an billau zuen arbolei lotuta baño gizon txikie etzan iñun agiri.

Jentillek gizon txikiñ atzeti txakurrek bota zituen da ok, au izku- tauta zion aritzen ingurun asi zien bueltaka ta zaunkaka.

O tontok, otsein tzien jentillik zârranak txakurrai, onuzkio Txorie Urtzulaitan tziok.¹

Inazio Urbizuru

1991-6-6an jasoa.

Tartaloren idi parea

Tartalok idi parea saldu ment- zon Naparroa.

Naparrak zenbait balio zuen galdezu zioen.

Tartalok berak eaman ala gari

(1) Urtzulaitan Txoria deitzen zioten gizon bat bizi zan.

bear tzola ta naparrak gustora geau zien, gizon batek eaman ala gari gauza aundie etzala izango ta.

Alako 'aten Tartalo or presentaitzen tzate zazpi idi narrukiñ eindako zaku 'at artuta.

Erri guztiko garik beariza'mentzituen zaku ura betetze-ko.

Etxea zetorrela, Sâsti Muñoko iturriñ billau zon alaba suil bat urez beteta zola.

Alabai esa'mentzion:

-Ekainen ur txitxa 'at egarrik nion da.

-Ure eratekon sentitu 'iñat ez-tarrin zikin txikin bat, -kontestau mentzion Tartalok.

*Inazio Urbizuri
1991-4-5ean jasoa.*

Jentila

Bein jentille Arabati idi narru 'at bete garikin tzetorrela, Gaztiñabarneko Napar iturriñ alaba bi-lau zon.

-Ure erazu, esan tzion alabak, egarrik etorko zâ ta.

-Ure nola erango 'iñat pa kar-ga au bizkarren diala?

-Deskansau zaiz, esan tzion alabak.

-Zer den ba deskantsatzea?

-Utzi zû idi narrue malkar or-tan da ikusko 'ezu.

Idi narrue malkarren utzi zo-nen esa'mentzion alabai:

-Neska, deskantsatzea zer-tzan jakiñ izan bano, bi idi narru ekarko nitunan.

Ordun ure eskau mentzion.

Alabak suille eman da Jentille ure eraten asi zan.

Alabak esa'mentzion:

-Kontuz antuxunekiñ, suullen do ta.

Jentillek esa'mentzion:

-Irriutu zitan zamar txikin bat eztarrin pasau zatala.

*Inazio Urbizuri
1991-5-9an jasoa*

Zegamako azken jentila

Jentil batek, zârtu zanen, bê semei esa'mentzion:

-Jaso iek betazalak, otsak ai-tzen tziuat ta.

Semek labeagea artu ta beta-zalak jaso mentzion.

Jentilletxeko ateti beira ala esa'mentzon jentil zârrak:

-Au dek txikillerie, oaindio ikusko'ituzue gizonak saski 'aten barrun indaurketan.²

Sâdar gañeti an urrutti ibarren gizon txikik agiri mentzien erruz.

*Inazio Urbizuri
1991-5-28an jasoa.*

(2) Induabea edo babarruna jaulkitea.

Zegamako azken jentila

Astrein bizi mentzan Zeamako aitzeneko jentille.

Andrea beti gizonan bildurrez bitzitze'mentzan ta jana eamatzen, soro baztarren utzi lapi-koa ta aldeite mentzion.

Jentillek bakar bakarrik jate mentzon.

Inazio Urbizuri
1991-5-25ean jasoa.

Sadargo jentila

Beiñ, Sâdarren, Izarrako pagadiñ, ikazkiñek enbor bat laurkitzen ai mentzien. Porrazirie geiegi sartu ta etâ ezinda mentzeiltzen.

Ontan Jentil audi 'at etorri ta zer tzuen alako aleiñetan lanen aitzeko galdetu mentzien.

-Porrazirie geiegi sartu deu ta oaiñ ezin ateaik gaitze.

-Utzi, neuk etako diat, esan tzien Jentillek.

Jentillek bi eskuk sartu zitun enborran zirritzun da indarka asi zan enborra zabaldut a laurkitzen.

Ordun ikazkin batek porrekin jo porrazirie ta enborreti etâ zon.

Enborran zirritzun beatzak zitula geau mentzan Jentille ta ikazkiñek iges ein da an utzi mentzuen.

Eduardi Irastorza
1981ean jasoa.

Edonork ipuin hauen iturria
Odisean arkitu lezake.

Polifemoren ipuina dugu noski Bi Ferianoena, Homero handiak Odisearen IXgarren kantuan ain egoki abestu ziguna.

Homeroren ipuinak gure herriak aldatu eta barianterik pran-koz ugaritu ditu. Horra nik Zegaman jasotakoak.

Homeroren ipuinak nola iritxi ziren Zegamako mendietara?

Zalantzik gabe Erromako armadatik.

Erromako armadan gure arba-soek partaide izan genituen.

"Ya en el Imperio hay grupos de vascos que militan, en calidad de tropas auxiliares, en el ejército romano: quedan noticias, por ejemplo, de una 'Cohors I fida Vardullorum civium romanorum equitata milliaria' que permanece acuartelada en Escocia, en el mismo peligroso limes durante casi ciento cincuenta años".

Ignacio Barandiaran.
Guipúzcoa en la
Edad Antigua. P. 19

* * *

Ondoren datozen ipuin hauek,
On Joxe Miel Barandiaranek as-paldi Zegaman jasoak dira.

Antximuño Zeamako baserri 'at 'a. Bertako bi anai mendin go-ra eizeako asmon irte'mentzien.

Mendin tzeiltzela, iñusturike-

tan asi ta bêaldiko erauntsie gañen tzuela ta igeska mentzijotzen Sâdarko gain-zelaiti aurrea. An etxola 'at ikus mentzuen da bertan sartu.

Laister artalde 'at etor mentzan da ardi danak zuzenen bârrua. Aitzenen artzaie alliau zan begi bakarreko gizon aundi 'at, Torto.

Tortok ordun atea itxi zon arri aundi 'atekiñ.

Antximuñokok ikus zitunen, bîtan zarranai "igaurko" esa'mentzion da bestei, "i biarko".

Laister zârranai burruntzie sartu mentzion soñen da surtan erre ta jan mentzon.

Ondoren zerraldo lurren etzan da lo jarri mentzan.

Olako auspoa bezela mentzellen, gora ta bêra, aren bularra arnaska aundi 'aten.

Ordun Antximuño gaztek burruntzie artu ta surtan berotu ta Tortoi begin sartu mentzion. Torto jaiki ta bê burruntzie begin tzola, itxututa an mentzellen Antximuño gazten billa, baño dana alperrik. Antximuño ango ardi ta ardina-rruan arten izkutau zan.

Goizen Tortok atea iriki ta ate aurren anka bik zabalduta jarri mentzan.

Ardiai eren izenez deitu ta banaka banaka, bere anka arteti ateaerazten asi mentzan. Antximuñok ê bizkarren ardi narru 'at

tzola, aren anka arteti iges ein tzon.

Igartzen dio Tortok eta bajio atzetti laisterka, Antximuñon anka otsan atzeti.

Alperrik ordea, Antximuño osin batea eroi zan da igariñ irten tzon uretati.

Torto re eroi zan, baño etzekiñ igarin da bertan ito zan.

*D. Joan Zabaleta Ursoarango
Parroko Jaunak 1920an kontatua.*

*Parroko hau Zegamako
Altziturriko semea zen.*

*BARANDIARAN, J.M.:
Diccionario Ilustrado de
Mitología Vasca I - 224. orr.*

Tartaloen erregea

Tartaloetxetan bizi mentzan Tartaloan erregea.

Alaba 'at mentzeukan da alaba orrek aixkirea ein mentzon.

Attek esa'mentzion ordea bera baño iru gauzatan indatsuagoa zan suie bear tzola.

Aren aixkidea ainbeste bazala mentzion alabak, da iru gauzak aukera zeizkela.

Lenbiziko lana pago 'at eskuz nork etako, mentzan.

Erregek gerri-gerriti eldu paso aundi 'ati ta oso-osoik eta mentzon Izarrako pagariñ.

Suigaiiek, ari-berdarona artu ta, beakin gapari guztie ingurau mentzon.

—Ze eitteaz zoaz ôla? —galdetu
mentzion erregek.

—Pagari guztie etatzea.

—Ez ôlakoik eiñ, egur bae ta
ardian abarolekuik bae geldi ez
gaitzen.

Bigarren lana palankan zeñek
geio eiñ.

Erregek palankea urrutia bota
mentzon.

Sui-gaie, bê palankea eskun
tzola, asi mentzan oiuka.

—Ahí va la palanca hasta Salamanca.

—Ez ôlakoik eiñ —esa'mentzion
erregek— nê adrieri guztie Salamanca
tzeukiat eta.

Irugaren lana zeñek arrie
urrutiago bota.

Erregek oso urruti arri 'at bota
mentzon.

Sui-gaiak, kolkoti zozo 'at eta
ta bea bialdu mentzon. Zozoa
Arakama alden izkutau mentzan.

Ordun erregek bê alabai gizon
arekiñ ezkontzeko baimena
eman mentzion.

Zegamako Zubietza baserriko

Jose Mari Aseginolazari

1957an jasoa.

BARANDIARAN, J.M.:

op. cit. 225. orr.

Tártaloetxeta

Más completa que las leyendas precedentes es la que se refiere de Tártalo en Zegama.

Tártalo, monstruo de figura humana, pero de un solo ojo en medio de la frente, tenía su casa en el sitio que llaman Tratloetxeta del monte Sâdar.

Alimentábbase de todo género de animales que cazaba, y aún de hombres que tenían la desgracia de caer en sus manos.

Cierto día se apoderó de dos jóvenes hermanos que descuidadamente se habían acercado a su guarida, y los encerró en ella.

Llegada la noche, atravesó el cuerpo de uno de ellos con un gran asador, y sin compasión a sus tristes alaridos, lo asó en una hoguera que previamente había encendido, y cenó con su carne.

Al otro prisionero en un dedo de la mano le puso un misterioso anillo que continuamente repetía: "Aquí estoy, aquí estoy" después se echó a dormir tranquilamente.

El joven superviviente que había estado presente a la bárbara ejecución de su hermano, y que tenía por seguro que la siguiente víctima sería él mismo, ideó un modo de salir de tan desesperada situación. Viendo que estaba dormido Tártalo, tomó el asador de éste, lo calentó al rojo en las brasas, y metiólo al monstruo por aquel anchísimo ojo que tenía en la frente.

Tártalo quedó ciego con esto; mas no muerto ni debilitado. Trató de buscar a su agresor; pero

éste se había ocultado debajo de un montón de pieles de ovejas que había en la guarida.

Entonces Tártalo abrió la puerta de su casa, púsose en medio del portal, y sin apartarse de él empezó a desalojar su habitación de las pieles de ovejas, con el intento de apoderarse del prisionero. Mas éste, que se había envuelto en aquellas pieles, confundido con ellas, fue lanzando al exterior. Al verse fuera, echó a correr, cuesta abajo, por una ladera del monte Sâdar.

Luego, conoció Tártalo su equivocación, y guiado por la voz del anillo, siguió al figitivo.

ZEGAMAKO IPUIN PARREGARRIAK

*Ipuin hauek, zegamarrei burla
egin asmoz, inguruetako herrie-
tan asmatuak dira zalantzarik ga-
be.*

*Galtzeko arriskoan daudenez
hor doaz idatzirik.*

Gehienak oso politak dira.

Zegamako txixtularia

Beiñ, txixtulari 'at jun mentzan Zeamati Naparrôko erri txiki 'atea pestatan txixtue jotzea.

Pestak pasau zienen soldatatzat zaku 'at gari eman tzien txixtulariri.

Erria zetorrela, biden nekau ta

Este se dio bien pronto cuenta de su situación y para librarse del terrible enemigo, arrancóse el dedo en el que llevaba su misterioso anillo, y lo arrojó a un pozo.

Tártalo no andaba a tientas, sino corría derechamente hacia el, punto de donde procedían las voces "aquí estoy, aquí estoy", y así en su precipitada carrera, se lanzó al pozo, donde puso fin a su malvada vida, ahogándose.

*Zegamako Andres Arrietak
1920an kontatua.*

*BARANDIARAN, J.M.:
op. cit. II - 28. orr.*

taberna 'atea sartu zan arrantxoa eitea. Bitarten txixtularie konturau bê xagu 'atek zakue zulau zion.

Pixka 'at gosea il tzonen, zakue beiz ê bizkarren artu ta biden abiau zan.

Poliki poliki, bera akordau zaneako, garîk geienak biden galdu zikon.

Etzan batê asarrau, "datorren gari berritan etorko nauk", da lasai asko etxea jun tzan.

Uurrengo Uztailen itaie artu ta garie galdu zikon lekua jun tzanen, galdu zikon gari dana erne, azi ta ebaitzeko garaien tzion.

Ontan basurde 'atek irten tzion da txixtularik itiae tiau ta kirtena ipurdiko zulon sartu zion.

Basaurde ori asi zan korrikan da itaiekin garie ebaitzen tzon, ankapen jota jaulkita uzten tzon bitarten. Sudurreko aizekin gari dana garbitu zon da aitzenen, zeillen zeillen, ankakiñ ale guztie biltzen jun tzan, txixtularie sekulako garik etxea eaman beste lanik bê utziz.

Franzisko Azurmendiri
1971-4-7an jasoa.

Zegamako prailea

Zeamako Erratorek beste askotan bezela, Antzazuti pralle 'at eaman mentzon San Bartolome eunen sermoia eitea.

Neskamek bi eper jarri mentzitun lapikon da bazkarie jartzen ai mentzan elizgizonendako.

Ontan neskei nobioa etor mentzikon da kazuelan ia zer tzeukan da bi eper tzeuzkela ba ta proaitzen asi ta poliki poliki eper orik jan ein tzituen.

Motille jun tzanen neskek bê burue bakarrik billau zon. Larri asko zerbait asmaitzan asi zan.

Ontan prallea etor tzan da jarri zan maien.

Neskek esan tzion: Beira Jauña, gue nausik oitura 'at oso txarra dauke, maien jartzen danen kotxilloa zorroztzen asten bâ, be-larrik moztuko dio.

Prallea, ze ikus bearko ote zon, larritu zan.

Ontan etor tzan Errotorea, maien jarri zan da asi zan bazkaltzeko kotxilloa zorroztzen da baita prallea re igesi larri ta bizkor.

Neskek esan tzion Errotorei: Orrek bâmatze geo eperrak!

Apaizek prallen atzeti irten tzon.

Bik ezpazien bat beintzat emateko eskaitzen tzion.

Prallek belarri 'at eskaitzen tziolakon, laixer ein mentzon Antzazuako bidea.

Franzisko Azurmendiri
1971-9-6ean jasoa.

Aizkorriko punta

Bein zeamar bat trenen tzotoren Ormaizteiti gora, erdeldun bat ondon tzola.

Izketan jarri die ta erdeldunek zeamarrai nungoa zan da onek zeamarra zala ba.

Erdeldunek Zeama nun tzion ba galdetu mentzion.

Zeamarra burun tzemarren txapela kendu ta esku 'aten gañen zabal zabal jarri mentzon txapel ori ta ala esa'mentzion erdeldunei txapela señalatuz.

—Esto ser mundo, gero txapelan puntea erakutsiz, —Esto Aizkorriko punta y aqui abajo Zeama.

Franzisko Azurmendiri
1970-9-7an jasoa.

Joxepaiñaxi ia hilean

Joxepaiñaxi izeneko andra 'at mentzioin bein Zeaman ia illen.

Besteko Joanamari an menteileen gaxoa, ama zanak il auurreti zulon baten gorde zon burruntzin billa buru belarri, ama zana il tzaneti.

Aspertu zanen, bestekoa junda ola itz ein mentzioin besteko amonatxoi.

Joxepaiñaxi, Joxepaiñaxi, etzâ ilko baño ilko baziñe, etzâ zerua jungo baño jungo baziñe, eztezu ikusko baño ikusko bazendu gue ama, esaiozu papel punta 'at bialtzeko eskrîtuta burruntie nun gorde zon esanez.

*Jesus Mazkiarani
1971-3-8an jasoa.*

Con un tikili-ton

Zeamako kanpantorren sekulaiko kanpaia mentzioin baño bakarra.

Beti kanpai bera jo bear izaaten tzan, naiz meza nausiñ, naiz bezperatan eo sutea eo agonikoa bazan ê berdiñ.

Eun baten erri danak bilduta, kanpai bakarrakiñ iru txikigok eitea erabaki zue.

Eun baten, gurdin Bitoria biali zuen kanpaia, sakristaue itzai zala. Au mentzan erriñ erderaz tzezin bakarra.

Fundiziora alliau zanen ia ze

nai zon ba ta, bai azkar asko eantzun ê Zeamako sakristauek.

Con un tikili-tikilicon tres tikili-tikilicones.

*Franzisko Azurmendiri
1971-8-6ean jasoa.*

San Bartolometako sermoia

San Bartolome eunen lênao, erriko seme 'atek sermoia eiten tzon Zeaman.

Ara, bein batek nola asi zon berea.

Zer dira, Segurako Xanti, Motilloko Pello, Zeraingo Mari, Izalgo Blax ta Gabiriko Roche, gure Arbeleko San Bartolome Aundiarekin konparatzeko?³

*Franzisko Azurmendiri
1971-8-4an jasoa.*

San Bartolome bezperakoa

San Bartolome bezpera 'aten, Errotorea ta Sakristaue Andutzaiko ermitan, santue apaintzen ai mentzien, urrengo euneko prosesiorako.

Deskuidon baten San Bartolome ori lurrea eroi ta autsi ein tzioten.

(3) Santiago, San Pedro, Andre Mari, San Blas eta San Roche, Segura, Motillo, Zerain, Idiazabal eta Gabiriko Zaindariak dira.

I) Harbeleko San Bartolome. Andueza Eleizatzoko San Bartolome esan nahi du. Andueza Harbel gainean datzan Ermita bat baita.

Uurrengo eunen ze eingoa ote zuen larri zeren bik.

Aitzenen Parrokok gauzea konpontzeko modue billau zon.

San Bartolome goizen, Sakristauei jarri zon abadek santun andatan, kotxillo aundi 'at eskutan tzola. Gañea arpegie eztiz igortzi zion santun kolorea artu zezan.

Prosesioa oso ondo ein tzuen, engañukiñ etzan iñor konturau.

Erratorek sermoia asi zonen, Sakristauei an tzion tente asko, eskubiko eskuun kotxilloa zola.

Etsaie ez menda lo eoten da eztiiñ usaira erleku etortzen asi zikoa Sakristauei.

Sakristau gizâjoa elorrio ikus-ten ai zan erleku ziela ta etziela. Eskuk moitzen bazitun, benetako San Bartolome etzala konturauko bai zan jendea.

Ontan sermoikoa etor tzan.

Orra, asi zan sermolarie, orra or Arbeleko San Bartolome.

Begira ezaiozute, Bizirik da-goela dirudi, moitzen dala esan leike.

Sakristauek erlean miztokaraz aspertuta ala kontestau men-tzioan.

I re moituko itzeke nê lekun ba eoke.

Franzisko Azurmendiri
1971-9-4an jasoa.

San Bartolome bezparakoa

San Bartolome bezperaz beiñ, Sakristauek eta Erratorek Zeama-

ko Elizea atsalden apaiñ apaiñ utzi zuen.

Sakristauei Elizea ixtea aztu zikon da gauen auntz bat Elizan sartu, lora guztik jan da baba mordo 'at aldara aurren ein da iges ein tzon.

Uurrengo goizen, Abadea Elizâ jun tzanen auntzen babak billau zitun.

Sakristauei otseinda Elizâ ekar tzon.

Ikuste 'ek? Ok San Bartolomeen erregalok dituk. Bildu itzek kuidaduz.

Sakristauek babak bandeja 'aten bildu ta relikik bezela gorde zitun.

Uurrengo eunen, jendea Elizâ etor tzanen, Erratorek esplikau zien gaueko erregaloan berri da Sakristauei bandejea ekartzeko aindu zion.

Erratorek jendei komulgazio-riko jartzeko aindu zion.

Bandejea artu ta eliztarri San Bartolomen erregalok aura eman-ten asi zan, itz ok esanez.

Ok eta mok,
Aita San bartolomen erregalok,
Ezti gorputzentzat oso gozok
Bai animentzat probetxosok.

Jendek auntzen babak debo-zio aundiñakiñ artu zitun.

Erregalo danak banau zitue-nen, bost eo sei auntz baba geaitzen tzien oaindio bandejan.

Ok itako 'ituk, esan tzion Err-

torek Sakristauei, jarri ai belauneko.

I elizgizona aiz ta iri erregalok latiñez emango diat.

Eskukara babea sartu zion auan esanez.

Accipite kakimine prost,
i, elizgizona aiz ta otxo lau eo bost.

*D. Jose Maria Agirrebalzategiri
entzuna.*

Aiuntamentuko aulkia

Zeamako Elizan, garai baten, Aiuntamentuko aulkie txikigie mentzion da aundigo 'at ein bear tzala aindu zon alkatek.

Aulkie eingo bazan egurre bear tzala ta arbola 'at botatzea jun tzien Zeamati sei bat gizon.

Aizkoraiak bê jun tzien ordea.

Ordun arbolea buelta guztiñ eztenez zulau zuen, ia eroitzen tzan baño alperrik, arbolek zuti iraun tzon.

Ordun gizon bat arbola adar bateti zintzilika jarri zan da aren ankatati beste bostak bata beseten ondoren. Ainbeste gizonen pixuz arbolea eroiko zalauste zuen nimbait.

Denbora pixka 'aten ôla eon tzien, baño adarrailelduta ziona, danan pixui eusten nekau ein tzan.

Bê launai esan tzien: Motillek, eskuai txixtue ematea nijok da eon zuek irmo.

Onek eskuk soltau zitunen danak sasia eroi zien da sasiti erbi 'atek irten tzon igesi.

Ara! Norbeit il dek emen, esan tzon batek, norbaiten anima jun dek orti zear itxumustun.

Iñor il tzan ikusteko batek koadrillea kontau zon, baño bê burue kontatzea âztu zikon da jakiné bat falta.

Ordun Mattoloi esan tzien kontau pasara 'at eiteko, bera zala erriko gizonik argiana ta.

Mattoloi ê bê burue kontatzea âztu zikon da ala esa'mentzon.

Motillek emen bost gerek.

Iñor falta dan garbi jakiteko, gauza biun baten beatzak sartuko zituau da ikusko diau danok emen garen eo ez.

Ontan kaka pilla 'at ikus tzuen da, ia motillek! sartu beatzak!

Raaa...! Ta danak beatzak sartu zituen.

Kontau zituen zulok da sei zeren.

Ai demonio!!! Esan tzon Mattolok, bation batek bi beatz sartu zituk emen. Zein dan baneki!!

Aitzenen etzuen jakin zeiñ il tzan.

Biarko jakingo diau zeiñ il dan, esan tzon Mattolok, gizona falta dan lekun etxekok akordauko 'ituk.

Danak gauen etxea jun tzien

baño urrengo goizen, iñun etzan azaldu gizonan faltaik.

Arbola ori nolabait bota mentzuen beintzet, ôlak ein da aulkie re ein da jarri zuen Elizan.

Iganden aiuntamentuko giznak jun mentzien ên kapa audi-kin meza nausia ta ez mentzien aulkin kaitu.

Ordun aulki ori luzau ein bear tzala ta plazâ etâ mentzuen, alde bakoitzeti idi pare 'at lotu mentzien.

Aida! alde bateti. Aida! bestiti, aulki ori tiraka ebali mentzuen, luzauko zuelakon.

Naikoa izango zala ta geiegi aulkie luzatzea re etzala komeni ta lanen aitu zien amar gizonak jarri mentzien aulki ortan da ondo kaitze mentzien.

Langillek ordea alkondara utsen tzeren, ez kapa ta ez sombrero.

Lana ondo ein tzuelakon aulki ori Elizan jarri zuen beiz ê.

Uurrengo jaien beatzi kontsejal da alkatea eren kapakiñ etor tzie-nen beiz ê etzien kaitzen.

Beiz ê urrengo asten, idi parea lotu ta aulkiri tiraka ibil mentzien. Alkondara utsen ondo kaitzen langillek beiz ê baño, urren-go jaien kapadun alkate ta kontsejalak kaitzen ez.

Aitzenen beintzet, nolabait moldau bear da kontsejal bat Aiuntamentuti biali ta ein mentzuen aulkin danantzako lekue.

Franzisko Asurmendiri
1971-8-8an jasoa.

SANTUEN IPUINAK

San Pedro eta Jesus (I)

San Pedro ta Jesus bein bi-deik bide zijotzen.

Erri 'atea alliau zienen, sekula-ko leortea mentzion.

San Pedrok esa mentzion Je-susi. Eiok egoi euri pixka 'at jende oni.

Izugarrizko eurik ein mentzi-tun.

Eduardo Irastorzarri 1971-8-7an jasoa.

San Pedro eta Jesus (II)

Bein San Pedro ta Jesus bi-deik bide zijotzen da San Pedrok panaderi 'aten ogi 'at arrapau-zon, Jesus konturau bê jango zo-la ta.

San Pedrok atzea geau ta ogi pusketa 'at sartu zon auan.

Jesusek itz eman tzion da San Pedrok kontestauko bazion, ogie auti bota ein bear izan tzon.

Andi pixka 'atea beiz ê ogi

puska 'at berriz auan sartu orduko, Jesusek itz eman tzion ta beiz ê ogie auti bota ein bear.

Ola beintzet, bide guzin San Pedrok ogie sartu auan, Jesusek itz eman da San Pedrok auti ogie bota jun tzien. San Pedrok ogi bokau bat ê ez mentzon jan.

Etxea alliau zienen, Jesusek esan tzion San Pedroi.

I, Pedro, kokoten zorrin bat tzeukiat, kendu iek.

San Pedro asi mentzan Jesusen kokoten zorri billa ta zorrie ez begi 'at billau mentzion.

Ordun konturau zan San Pedro, ogie auan sartzen tzon bakotzen, Jesusek ikusi eiten tzola.

*Martin Azurmendiri
1971-3-7an jasoa.*

San Pedro eta Jesus (III)

Beiñ, Jesus San Pedrokin tzion bidez bide ta errementari 'aten ateburun letrero au ikus zuen. "EMEN DO ERREMENTARIAN MAIXUE".

Oni perraitzen erakutsi bear tzioau, esan tzion Jesusek San Pedroi. Esaiok erramintak utziko diun astoa perratzeko, iltzek eta perrea bauzkula ta.

Errementarik erremintak es- kau bezela, utzi zion San Pedroi.

Jesusek astoi ankea moztu aizkorekin da tornun lotu ta perra urezkoa josi zion urezko iltze- kiñ. Aston ankea beiz ê tornuti ar-

tu ta astoi bê lekun jarri zion da bidez bide abiu zien.

Errementari orrek, berriz astoa perratzeko ekar tzienen, bera re etzala gutxigo ta astoi ankea moztu zion. Bestek eiten tzuena arek ê eingo zola ta tornun ankea perrau zon, baño bê lekun jar- tzen etzon asmaitzan.

Errementarik esan tzion morroiai: Atxona orik or izango 'ituk pa oaindio, esaiet etortzeko.

Jesus beiz ê ekar tzuen da astoi bê lekun ankea jarri zion.

Errementariri esa'mentzion Jesusek, au nik bakarrik zekiat ei- ten da berriz ez eiñ olakoik.

Jesus mundu ontan tzellela jende askok etzon ezautu zein tzan.

*Eduardo Irastorza-
1971-9-3an jasoa.*

San Pedro eta Jesus (IV)

Jesus ta San Pedro eun baten ostatu 'aten sartu zien. Ostatun neska 'at tzion da gauen San Pedrok Jesusen ixilik, neska onekin lo ein tzon.

Andi beatzi illabetea, ostatu beren tokau zien Jesus ta San Pedro.

Jesusek bertan sartu nai zon baño San Pedrok etzon iñola re nai.

Nola bait ê ostatun sartu ta afaldu zuen da lotan tzerela, San

Pedrokin lo ein tzon neskamek aurre izan tzon.

Jesusek esan tzion San Pedro, —Au irea izango 'ek ala?

San Pedrok etzion ezer kontestaitzen.

Ostatuko jendea ume ori ikus-tea jun tzan da San Pedro ta Jesus ê bai.

Jesusek galdetu zion umei. —Zein dezu atte?

Umek San Pedro markau zon.

Jesusek San Pedroi galdetu zion. —Ze eman bear diok andra oni umea azteko?

San Pedrok etzakin ze eman.

Ostatu aurren keiza arbola 'at loran tzion.

Jesusek San Pedroi keizea astintzeko aindu zion. San Pedrok keizea moitu zonen, lora guztik lurrea eroi zien zillarrezko pêzta biurtuta.

Bildu itzek diru orik da emaiok emakumei. Esan tzion Jesusek.

San Pedro etzan estenditu diru danak emakumei ematen da pixka 'atzuk kapoten gorde zitun.

San Pedro diru ok kontaitzen asi zanen, keiza lore biurtuta zeren danak.

Eduardo Irastorza,
1970-4-5ean jasoa.

San Ixidro (I)

Ildi parea soron goldekiñ utzi

ta mezatâ jute mentzan San Ixidro.

Idik bera erekin baleille beze-laxe lanen seitze mentzuen.

San Ixidro (II)

San Ixidrok ba mentzakin noiz il bear tzon. Iltzezo bezperan lanen ai mentzan, eunero bezela.

Launek galdetze mentzioen, biar il ein bear da zertarako ai aiz lanen?

Biziandako, biziandako, eantzute mentzien San Ixidrok.

Ondorengo ipuin haunek, San Martin Txikirenak bezala kontatzen ditu On Joxe Miel Barandiaranek.

San Ixidro (III)

San Ixidrok artâzik etzeukan da etsaiek bai.

Etsaiek ala esa mentzion beñ: Zeñek ariñago salto eiñ, apuesto eingo diau.

San Ixidrok apuestoa azkar artu zion.

Etsaien mandiora jun mentzien da artapilla audi 'at billau mentzuen bertan.

San Ixidro botiñ aundikin tzion da artapillen erdiañoko saltoa ein tzon.

Etsaiek artapillea errez pasau zon.

San Ixidrok botiñetan eaman tzon artâzikiñ, jenden arten zâldu mentzan lenengo aldiz artoa.

San Ixidro (IV)

Artâzie euki atio, artoa noiz eiten tzan ez mentzakin San Ixidrok.

Etsaie eun baten kantari ai zala, ara ze aitu zion gue Santuk.

Antza Beltza loran bado, artoa eiteko goizago.

Elorritxoa loran bado artoa eiteko giro do.

Ola jakin tzon San Ixidrok artoa eiteko garaie noiz tzan.

San Ixidro (V)

Deabruet bein kantari ai mentzan.

San Pedrok templea etâ mendik

Buztiñekin da urekiñ.

San Ixidrok ori aitu zonen, deabru entzundakoa jendei erakusten asi zan, burniri urekin da buztiñekin templea ematen alegie.

Jendek burnie tenplaitzen ola ikas mentzon.

Deabruet, ori deklarau zolako, gaizki ibilli mentzuen infernun.

*Eduardo Irastorzarri
1971-3-5ean jasoa.*

Jesusen kontu bat (I)

Jesus txikie zala, beste motiko 'atekin jolasen kûtza txikik eiten aitze'mentzan.

Jesusi pasioko eunen, motiko onek (ia gizona) laundi mentzion kûtzea eamaten.

*Tomasa Agirreri
1971-4-8an jasoa.*

Jesusen beste kontu bat (II)

Jesus desiertoa pasau ta Jordana mentzijon, oei ta amar urte bete zitunen, bataioa artzea. Bê aixkire guzik launtzen tzijokion.

Bueltakon bideik ez galtzeati, erramu adar puxketak botaitzen tzituen pasaitzen tzien lekun.

Jordana alliau zienen, Jesusek beinkau zitun da bakoitze bê etxea jun tzien erramu adartxoai seituz.

Au iza'mentzan lénengo Erramu Eune.

*Eduardo Irastorzarri
1971-6-8an jasoa.*

Jesusen kontu bat

Jesusek mundun bizi zala etsai asko zeuzken.

Beiñ igesi zijon etsaiek atzeti zitula ta soro 'aten garie eiten ai zan jendea billau zon.

Jun tzaizte etxea, esan tzien Jesusek, da itaiek artuta etorri berriz.

Etxeti itaiek artu ta etor tzineako, garie ebaitzeko mûn tzion da ïtan asi zien.

Ontan Jesusen etsaiek etor tzien da ïtarai Jesus ikus tzuen galdetu zien.

Jendek baietz, garie eraitekon ikus zuela.

Garaitako kontuk dituk, da etor tzien bideti jun tzien.

*Eduardo Irastorzarri
1971-1-3an jasoa.*

ABEREEK HITZ EGITEN ZUTENEKO IPUINAK

TOU BI LIEBESQ BONAILOP AUSAT

He ston sono ota blue ensha

Azeria eta otsoa

Beiñ axarie ta otsoa asarau
mentzien.

Axarie otson aurreti igesi
abiau zan da bê burue gordetze-
ko kueba zulo 'aten sartu zan.

Otsoa re axariñ ondoren etorri
ta onen billa kueba beren sartu
zan.

Otsok ankati eldu zion ortza-
kiñ axariri.

Axarik ordun esan tzion otsoi:
"Demonio tontoa, nê ankei ozka
ein bearren pago zuztarai eiten
diok".

Otsok axariñ ankea utzi ta pa-
go zuztarai eldu zion, da ordun
axarik iges ein tzon.

Eduardo Irastorza,
1981-7-3an jasoa.

Azeria eta putrea

Bein buitre 'at zortzi eunen jan
bê mentzellen da axari 'at billau
mentzon.

Ala esan tzion axariri. —Gaur
zerun pesta 'ek, nai al dek etorri?

Bai jungo nitzekek baño nola?

Jarri ai nê gañen da eamango
aut.

Axarie buitren gañen jarri za-
nen, buitrea zerun bueltaka asi
zan.

Ontan bizkarreti axarie bota
zon.

Axarik goiti bêra zetorrela Aiz-
korri esaten tzion.

Alde pareti Aizkorri! bestela
autsiko aut.

Axarie lurra jo zonen txikituta
geau zan da bitarten, buitre
axarie janez pesta ein tzon.³

Eduardo Irastorza,
1981-5-3an jasoa.

Azeriaren hiru egiak

Axarik bein mandazai batekin
topo ein tzon.

Mandazaiei esa'mentzion.

Eama'nauk mando gañen Por-
tu gañea ta iru egi esango diat.

Mandazaiek artu zon axarie
mandon gañen da goiko Portun
jatxi zanen iru egi ok kontau
mentzion mandazaiei.

I) Egie... Batzuk esaten dia
illargitan gaue, Abenduko eune
baño argigoa ote dan. Ori ez tek
ôla. Eune beti gaue baño argigoa
'ek.

II) Egie... Batzuk esaten dia,
artoa erre berriñ ogie baño gozo-

(3) Axarik esaerea danez, laroiei ta
beatzi tranpa ditu. Gizonak beiz eun.
Orreati gizonak bakarrik arrapau daine
axarie. Ipui ontakoa axarin deskuidon bat
izango menda.

goa dala. Ori ez tek egie. Ogie beti gozogoa 'ek.

(III) Egie... Praka zârrakiñ allela baño ni bezelako klientek billaitzen baituk, beiz ê ala ibilli berko 'ek.

Ontan axarik kolpen salto ein tzon mando gañeti.

Mandazaiet amorrzion esku bota zion baño alperrik izan tzan. Iges einda zan.

*Eduardo Irastorza
1980-8-23an jasoa.*

Ahuntha eta zazpi ahuntzume txikiak

Beiñ etxe 'aten, auntz bat bizi zan zazpi antxuma txikiñ. Amak enkarguk ein bear tzitun da kalea abiau zan. Antxuma txikiai txintxo eoteko esan tzien.

Antxumak bakarrik geau zinen jolasen da okerrak eiten asi zien saltoka ta txikizion.

Ontan dan, dan, dan, atea jo zuen. Antxuma txiki guztik jolasai utzi ta galdezu zuen.

-Zein da?

-Amatxo naiz, zabaldu atea.
(Otso zârra zan)

-Etzea zu gue amatxo, gue amatxok abots leune dauke, ez zuk bezela zakarra.

Otso zârra konturau zan abots lodi ura leundi bearren tziola antxumak engañatzeko ta auzoko ollategi 'atea jun da arrautza

zuringo pilla 'at jan da ôla aotsa leundu zon.

Beiz ê jun tzan antxume txikitâta dan, dan, dan, atea jo zien.

-Zein da? -Galdezu zien antxuma txikik.

-Amatxo naiz, zabaldu atea.

Otso zârrak abotsa leunduta zeukan da auntzen antz antze-koak.

-Sartu ankea katuzuloti ia amatxo zan.

Sartu zon ankea katuzuloti ta beltza zan.

-Gue amatxok anka txuri txurik dauzke, zu etzâ gue amatxo -eantzun tzien antxuma txikik.

Ordun otso zârra errota 'atea jun tzan da ogiriñ askan ankea sartu ta txuri txurie etâ zon.

Antxuma txikian etxea jun tzan otsoa ta beiz ê atea jo zien dan, dan, dan.

-Zein da? -Galdezu zien antxuma txikik.

-Amatxo naiz, zabaldu atea.

-Erakutsi ankea katuzuloti.

Otso zârrak erakutsi zien anka txuri txurie ta antxuma txikik amatxo zalakon atea zabaldu ein tzien.

Sartu zan garraxika otso zârra etxea ta asi zan antxumak irentsitzen. Bat txikiana paretago erlojun kajan gorde zan.

Otso zârra antxumak irentsi zi-

tunen erreka jun tzan ure eratea da gero lok artu zon.

Amatxo etor tzanen, erlojun gorde zan antxumea billau zon bakarrik nearrez.

-Ze gertau da antxumatxo?
-Galdetu zion amatzok.

Antxuma txikik kontau zion gertau zana.

Auntzek guraizak, jostorratza ta arie artu ta antxuma txikie laun tzola otso zarran billa jun tzan.

Erreka baztarren tzion lo.

Guraizakin tripea zabalduzion da antxuma txikik banaka banaka oaindi bizik etâ zitun kanpoa. Gero tripea arriz bete ta beiz jostorratzakin josi zion.

Danak etxea jun tzien.

Otso zârra esnau zan da zutijarri zanen, tripako pisui eutsinezin da erreka eroi zan da an ito zan.

Franzisco Azurmendiri
1970-9-4an jasoa.

Urtzulaitako Marie

Bein Latsaneti bêra otsoa ta axarie zetotzen.

Asimini barneko zupia alliau zienen, uretan illargi betea ikus-ten tzan.

Otsok axariri galdetu zion:

-Zer dek ori?

-Ze izango 'ek pa, artzaien batu uretâ eroi zakon gaztaia.

Otsoa erreka baztarrea jatxi zan baño ezin tzon gaztai ori artu ta ordun esan tzion axarik:

-Ola eztek artuko, alperrik alle. Era'zak potzuko ure lendabizi ta errekeea leortzen danen artu daikek.

Otsoa asi mentzan ure eran da eran, baño alako 'aten auti eran alan ipurdiko zuloti irtetzen tzion urek.

-Ola eztiat ustuko potzuik, laundu iek -esan tzion otsok axariri.

Axarie itorri ta arta-morkol bat sartu mentzion ipurtzulon, da ala eraten tzon ur dana tripan geatze'mentzikon.

Otsoa aitu mentzan ure eran da ure eran baño aitzenen geio ezin da eratei utzi mentzion.

-Gaozeak Urtzulaita aldea, -esan tzion axarik otsoi-, gari jo-tzen aitu 'ituk atsalde guztin da ia ezen berrik don.

Urtzulaitako etxen aitzen sekulako gari pillea zion da jende okolluko lanak eiten ai zan.

Axarik otsoa gari pillâ eaman tzon da ipurtzoloko morkola etâ zion da sekulako urek irtetzen tzuen otson ipurditi ta ure garie eamaten asi zan.

Axarie garraxika asi zan: Urtzulaitako Marie, urek damarrela garie! Urtzulaitako Marie, urek damarrela garie!

Urtzulaitan Mari izeneko an-
dra 'at tzion da garraxik aitu zitun-
nen, etor tzan da ain zuzen garie
urek zemarren. Makilla 'atekin se-
kulako palizea eman tzion otsoi.

Bitarten axarik, leion afaltzeko
ozten tzion kazuelakara aie jan
tzion Mariri.

Aitzeneko ai ondarrakin burue
zikindu zon axarik.

Urtzulaitati laixerter otsok eta
axarik alkarrekin topo ein tzuen.
Otsok esan tzion axariri:

—Zuti eoteko enauk gauza Ma-
rik eman dien palizekiñ.

Axarik beziz:

—Palizea esate"ek? Nei buruko muñek etâ ziek golpeka, beitu iek muin danak zuri zuri nola dauzkian burun. Ia illen niok, ea-
man nauk bizkarren Osintâ al-
deaño.

Otsok eaman bear iza' men-
tzon axarie bizkarren Osintati go-
ra don pagadiraño.

Franzisko Azurmendi
1970-2-8an jasoa.

Txepetxa eta putrea

Txepetxak eta putrek, beiñ apustoa ein mentzuen nor gorago igo.

Egaka asi zienen, txepetxa putren luma tarten gorde men-
tzan.

Putrea al tzon gorana igo za-
nen, txepetxa putren luma arteti

irten da putren gañea igo ta esa'
mentzioñ.

—Ara ni, i baño gorago.

Txepetxak apustoa irazi men-
tzioñ.

*Jesús Mazkiarani
1976-8-21ean jasoa.*

Astoa, txakurra, katua eta aharia

Etxe 'aten astoa oso zartuta
zion da morroiak esan tzion nau-
siri:

—Asto zar onek jan besteik ez-
to eiten saldu dezaun txorixok ei-
teko.

Astok ori aitu zonen, etxeti
iges ein da urrutira abiau zan.

Txakur bat billau zon da astok
galdetu zion.

—Ze eite'ek or zaunkaik ein
bê?

—Nausik zârra naizelako il ein
bear nauela esan tziek eta etzeu-
kiat gogoik ezertako.

—Etorri ai nerekîñ.

Bazijotzen biden kontuk esa-
nez ta ontan katu 'at ikus zuen
miao larrik eiñez.

Txakurrek eta astok galdetu
zien:

—Zer dek ain larri eoteko?

—Etxeko andrek il ein bear
nauela dio lukainka 'at jan dioala-
ko, lapurretan besteik eztakiala
ta.

—Etorri ai gurekiñ, iltzea baño obea eozer gauza 'ek eta.

Irurek urrutia abiau zien.

Ontan ollar bat billau zuen motel da illun, kukurrukuik ê eiteko almenik bê.

Asto, txakur-katuk jun da galdetu zioen ollarrai:

—Ze pasaitzen tzak kukurruku eiteko re almenik bê?

—Zer dian? Biar ordu ontan etxeko andrek kazuelan euko nituk egosten.

—Etorri gurekiñ iltzea aitzena 'ek eta.

Jun da jun biden tzijotzela âri 'at billau zuen larren, etzon ezer jaten gaxok naiz larre ugarie euki.

—Ze eite"ek or ezer jan bê?

—Gizentzea ekar nitua, —eantzu tzien—, bi aste barru etxeko semea ezkontze 'ek eta gizendu ta ezteietan jan nai nitua.

—Etorri gurekiñ i re, iltzea aitzena 'ek eta.

Danak abiau zien da jun da jun, gaueko amabik arte etzien geau.

Argi 'at ikus zuen leio 'aten.

Argie zion etxea juteko gogoa sortu ziten.

Txakurre zaunkaka asi zan.

Arie atei taupaka asi zan da beste guztik bakuitze bê lekun izkutau zien.

Arik taupaka atea puskau zon.

Barrun lapurrek zeren da ainbeste iskanbillakiñ ikâtu ta izkutau ein tzien, beste lapur koadrillan bat zalakon.

Animali danak barrua sartu zien.

Astok ostikara 'atekiñ argie itzali zon. Bakotze zegokion lekun gorde zan. Katue su ondon, ollarra tximiniñ, txakurre ateaitzen, ârie eskillarapen da astoa okolluko aten.

Dana ixil ixilik zion.

Lapurrek zalaparta agan berri jakin nai ta eretako 'at ze gertatzen tzan ikustea biali zuen.

Lapurrek sun ondoko katun begik txinpartak zielakon, ziarroa eretan pisten asi zan da katun atzaparkarak artu bear izan tztun. Gero ollarrak atzaparra sartu zion begiñ. Sukaldeti irretzen asi zanen txakurrek ozkaka artu zon. Eskillatâ alliau zanen ârik tripan sekulako topekadak eman tzion. Okollua abiau zanen aston ostikarak artu ta zerraldo lurrea eroi zan.

Beste lapurrek onen berrik etzala ta iges ein tzuen afarie ta diruk bertan bera utzita. Etziten gaizki eterri katui, txakurrei astoi, ollarrai ta âriri.

Francisco Azurmendi
1975-3-9an jasoa.

IPUIN HARRIGARRIAK ETA BESTELAKOAK

Joan Soldadu

Soldaduzkati zitorren Joan Soldadu.

Ardite (garai artako dirue) barkerria zekarren poltxikon.

Exkale 'atek irten tzion bide-kütza 'atea ta zeozer eskau zion.

Joan Soldaduk arditea etâ ta, otxo, esanez tzeukena eman tzion, auxe zeukiat bakarrik. (Exkale au San Pedro zan.)

Andi pixka 'atea beiz ê Joan Soldadui exkalek irten tzion, (au ê San Pedro zan) zeozer eskau zion.

Lên ê ire antzeko atxona 'atek irten tziek, ziarro auxe besteik etzeukiat eta otxo, esan tzion.

Exkalek etzon ziarroik artu, etzola erretzen da.

Irugaren aldiz biden Joan Soldadui San Pedrok irten tzion exkalen itxuran.

Lèn ê ire antzeko 'atek bidea irten tziek, etzeukiat ezer da nai bek, otxo nê besoa (launtzeko alegie) San Pedrok ezetz esan tzion, etxeukela beso bearrik.

Andi pixka 'atea, Jesusek eta San Pedrok irten tzien bidea.

Jesusek exkalékiñ ona izan tzala ta Soldadui iru gauza eskatzeko aukerea eman tzion.

Joan Soldaduk iru ok eskau zitun.

I) Katxaba 'at.

II) "Entra en mi motxilla" ta eozera gauza motxillan sartzea.

San Pedrok Joan Soldadui, eskaiok zerue, demonio tontoa.

Joan Soldaduk, ortako gero reizango diau denborea.

III) Nai zon denboran, bat nai zon lekun eukitzea.

* * *

Jesusek "latxa" iltzen tzekin galdezu zion Joan Soldadui ta onek baietz.

Il due "latxa" (ardin lênaoko izena menda latxa) da tripak etaitzen ai zala, Joan Soldaduk, gultxurdin bat gurdiñik jan tzion "latxai".

Jesusek galdezu zion, -beste gultxurdiñe nun dik onek?

Demonio tontoa, latxak bakkerra izateik.

* * *

Jesusek ia markesan alaba sendatzea launduko zion galdezu zion Joan Soldadui.

Onek, baietz.

Jesusek intsentsue, baldea ta ikatza eskau zitun.

Sue eiñ, balden ure irakiten jarri ta urei intzentsue bota ta Markesan alaba ur irakiñetan sartu zon.

Markesan alabak uretati sendauta irten tzon.

Beste 'aten ê markesan alaba gaxotu zan da Joan Soldadu jun tzikón sendatzea.

Jesusek bezela neskea ur irakiñetan sartu zon baño etâ zueñen, gaxoa ia illen tzion.

Joan Soldadu urkabera zemarrén, baño Jesusek ardite arekiñ ona izan tzala ta iltzeti librau zon.

Jesusek milagroz salbau zon neskea.

Zenbait bêa zue? Galdetu zon Markesak.

Borondatea, Jesusek.

-Dirue eskau zak, esan tzion Joan Soldaduk Jesusi.

Diru asko eman tzien.

* * *

Joan Soldaduk biden atxona txiki 'at billau zon, atxona txiki au deabrue zan. Soldaduk eta bik kartatan ein tzuen.

Joan Soldaduk galdu ein tzon da deabrui tenazakin sudurre moztu ta beste milla barrabaskeri ein tzion.

Joan Soldadu il tzanen, San Pedrok etzion zerun sartzen utzi.

Lên zeroik ez ta oin bear? Oa oaiñ infernuâ.

Joan Soldadu infernua abiau zan.

Bê arten ala zion. An ê zer don ikusko diau.

Tenazakin sudurre moztu zion deabruk, etzion sartzen uzten.

* * *

Beste deabru txiki 'atek txapelkarâ 'at anima eaman tzion Joan Soldadui.

Joan Soldadu jun tzan zerua ta San Pedro esan tzion.

Ik ezon bear zeroik, zertâ ator?

Utziek beintzet, esan tzion Joan Soldaduk, anima ok zerua botaitzen.

Joan Soldadu, animak zerua botaitzen ai zan bitarten, bera re zerua sartu zan da San Pedron aulkin jarri zan.

Berak nai don arten, don lekuti iñok botatzeik iñok eztaukelako, San Pedron lekun mendo oaindio.

Jesus Mazkiarani
1991-5-8an jasoa.

Eroriko nauk ala ez

Beiñ erri 'aten, etxe zâr bat mentzion, gauen sorgiñek bilte'mentzien bertâ.

Iñor etzan etxe ortâ inguraitzen baño bein kanpotar bat etor tzan ostattu billa ta erriñ etzeon ostattuik.

Alkatek sorgiñen etxea erakutsiz kanpotarra, gauen sorgiñek nola etortzen tzien bertâ esan tzion baño kanpotarra etzan ikâtu.

Berak an lo eingo zola ainduzion alkatei zâgi 'at ardo ta arku-ma 'at ematen bazien. Eskau zona eman tzien da jun tzan etxe ortâ.

Arkumea erretzen asi zanen, garraxi 'at aitu zon tximiniñ.

-Eroiko nauk ala ez?

-Nai bek eroi ai ta bestela beiz ez. Eantzun tzion motillek.

Danbaaaaa... ta beso 'at eroi zan.

Motillek besoa artu ta bazterrea bota zon.

Andi pixka 'atea.

-Eroiko nauk ala ez?

-Nai bek eroi ai ta bestela beiz ez, motillek eantzune.

Danbaaaaa... ta beste beso 'at.

Beiz ê besoa artu ta baztarrea bota zon.

Motillek lasai asko arkumea erretzen seitzen tzon.

-Eroiko nauk ala ez, garraxik.

-Nai bek eroi ai ta bestela beiz ez. Motillek.

Danbaaaaa... Ta anka 'at eroi zan.

Motillek ankea artu ta bazterrea bota zon.

Beiz ê. -Eroiko nauk ala ez?

-Eroi ai nai bek ta bestela beiz ez.

Danbaaaaa... Ta beste ankea eroi zan.

Artu ta beste aldea bota zon.

-Eroiko nauk ala ez? Beiz ê.

-la beingoz eroitze'aizen ola zatika ibil bê. Eantzun tzion.

Danbaaaaa...! Ta burue ta gorputz enborra eroi zien.

Eroi zienak artu ta bazterrea bota zitun.

Ontan gorputz pusketa danan arteti, gizon bat jaiki zan, atxur bat tzeuken eskun.

-Etorri ai nêkin batzâ, esan tzion motil gaztei, onek seitzion.

Leku jakin batea alliau zienen, eizak or zuloa, esan tzion da motillek lurre zulau zonen kaja urre 'at billau zon.

Ordun gizonak esan tzion.

-Artu zak kaja urre ori ta iru meza etâ itzek, orian premin niok purgatorion da gañetiko urea gorde eutzat, da golpen izkutau zan.

Anjeles Azurmendiri
1971-5-6ean jasoa.

Kuxkur, Kaxkar eta Koxkor

Iru anai bizi zien beiñ etxe 'aten, Kuxkur, Kaxkar da Koxkor.

Sagasti audi 'at tzeuken da norbeitek sagarra arrapaitzen tzien gauez.

Attek bera zârtu zala ta Kuxkurri gauen sagastia juteko ainduzion sagarra zaitzea.

Kuxkurrek ordea gauerdin lo artu zon da lapurrek sagarrak arrapau zitun.

Urrengo eunen attek Kaxkar biali zon da onek ê lo artu ta lapurrek gauen nai zuena ein tzuen.

Urrengo eunen Koxkor prantau zan sagastie gordetze, berak etzon noski bê ustez loik artuko. Itai bat eskutan tzola sagastin presentau zan.

Gau erdin sekulako logurek artu zon, baño autza ta onutzia ibilliz logurea uxau zon.

Alako 'aten, sekulako gizon-tzar bat ikus tzon sagastin pareta gañen. Gauerdie izango zan.

Zeuzken indar gutikiñ itaie tiau zion da gizona seitun izkutau zan.

Koxkor eune zabaltzen asi arte bê lekun eon tzan, baño eun sentin gizona ikus tzon lekua jun tzanen beso beltz aundi 'at ikus tzon besaburuti moztuta.

Gero odolai seika lapurren billa asi zan.

Ibilli ta ibilli, arri aundi 'aten ondoa alliau zan da odol markea arripen galtzen tzan.

Etxea jun da gertau zikona anaiai kontau zien da iru anaiek sokak eta palankea artu ta arrie zion lekuaño jun tzien.

Odolan markak arripen galten tziela ikus zuenen, arriri

bueltea eman tzien da arripen, sekulako zuloa zion.

Zein sartuko zan galduet zon Koxkorrek baño bi anairik zârrenak atzea ein tzuen. Ordun Koxkor bera gertau zan sartzeko: Sokeia gerrin lotu, itaie eskun artu ta zulon sartzen asi zan. Sokei goiti anaiek eusten tzien.

Poliki poliki zulon goiti bera sartu zan da zorue jo zonen baztar guzitâ beida jarri zan.

Ontan emakume 'aten intzirik aitzen tzitun da bertâ jun tzanen neska 'at ikusgarrie ikus tzon baztar bati lotuta. Zein tzan da, neskak erregeen alaba zala.

Koxkorrek neskei lokarri guzik moztu zion itaiez.

Zulotz zintziliaka zion sokâ eaman tzon neskeia ta sokeia gerrin lotu zion da "gora" dei ein tzien anaiai.

Neskek esan tzion Koxkorri, otxi eskulpario ok, ogai eskerrak sorgiñek ez nau il.

Koxkorrek eskulparioi gorde zitun da goikok neskeia jasotzen asi zien. Erregeen alabak zulotz igotakon sokeia botako ziola aindu zion Koxkorri.

Kuxkurrek eta Kaxkarrek Erregeen alaba etâ zuenen da aïñ emakuma edarra ikus zuenen anaiekiñ âztu ein tzien.

Neskek erregeen alaba zala esan tzienen, Erregeen palaziora

jun da Erregei alaba entragau zien, erak sorgiñen zulotí etá zuela esanez.

Erregek sekulako pestak Palazion eiteko aindu zon da Kuxkurri esan tzion bê alabakiñ ezkonduko zala. Neskea salbaitzen tzonakiñ ezkonduko zon itze eman da ziola ta.

Bi anaiek pozez gañezka zeren.

Kuxkur gizajoa bitarten zulon barnen, sokaik agiri zan beida zellela, sorgiñe azaldu zan, katu 'at lepon tzola.

Sorgiñe, mingañe etâ ta Kuxkurri burlaka asi zan, onek itaiara 'atekin moztu ta poltxikon gorde zon sorgiñen mingañe.

Sorgiñek katue arpegia bota zion Kuxkurri, onek eiñ alak eiñ ati ezin tzon katuik arpegitu kendu.

Ordun, Erregeen alabak eman tzion eskuplarioa jarri zion sorgiñei Koxkorrek lepon.

Bik erabat asarau zien da tratu 'at ein tzuen: Sorgiñek katue kenduko ziola, Koxkorrek eskuplariok kentzen bazion da ala ein tzuen.

Bitarten Erregek, berrie eman tzon Palazion, urrengo eunen Kuxkur da bê alaba ezkonduko ziela.

Koxkorrek bê arten bazekiñ, Kuxkur ta Erregiñea eun âtakon baten ezkonduko ziela. Kuxku-

rrek sorgiñen mingañe estutuz, eurie eraiten tzion sorgiñei, euriñ ezteiek galerazteko.

Zortzi eunetan Koxkorrek sorgiñe ôla beartu zon eurie eitea, ezkongaiet etzuen ezkontzeik izan.

Beatzigarren eunen sorgiñek esan tzion Koxkorri, mingain zati ematen badiek zulotí etâko aut.

Kuxkurrek baietz, da ordun sorgiñek artu zon bizkarren motille ta airen irten tzuen bik.

Koxkor, mingañe sorgiñei eman da erregen etxea jun tzan.

Palazioko jendea ezteietako gertatzen ai zan.

Koxkor Erregeen aurrea jun tzan da aren alaba berak salbau zola esan tzion.

Erregek alabai otsein tzion da gizon ura ezautze âl tzon galdezu zion.

Ordun Koxkorrek eskuplarioa erakutsi zion Erregeen alabai ta onek ezautu ein tzitun da Erregeen alabak attei gizon arek salbau zola esan tzion.

Erregea asarau zan da Kuxkur da Kaxkar zigortu ein tzitun da alaba Koxkorrekiñ ezkondu zon.

Urte askon da oso ondo bizitu mentzien.

*Antonio Azurmendi
1980-8-9an jasoa.*

Jangoikok mundue ein tzonen, pentsaitzen jarri mentzan.

Mundue ez nian ein bear, ok mundue ni baño geio estimauko dia.

Jangoikok ordea mundue eiñda zeukan da alaxe utzi zon.

*Eduardo Irastorza
1980-8-9an jasoa.*

Peru eta Mari

Erri txiki 'aten andra-gizon batzuk bizi mentzien.

Ume txiki 'at tzeukêñ oso politte baño gutxiña uste zuenen il ein tziten.

Peru ta Mari umen gorputze kaja 'aten sartu ta kanpo santua jun tzien umei lurre ematea.

Illerrie oso urrutia zion da umei lurre emateako illunbistea zan. Marik esan tzion Peruia.

–Gae gañen diau, ekaiek ate ori (Illerriko) lénbalen etxea abiau gatezen.

Bazijotzen etxea ta aurreti Mari zion, atzea beitu zonen, orikusten do Peru ate aundi 'at bizkarren tzola.

–Zer dakarrek bizkarren Peru, erotu al aiz?

–Euk ez al dien ba esan atea ekartzeko?

–Atea ixteko esan nahi nian nik, demonio ontza!

Illune gañea zetorkien da gae nunbait pasatzea pentsau

zuen: Bide ertzen arbola 'at tzion da aren gañen lo alditxo 'at eiñ asmon exeri zien.

Gaeuko amabik aldea, lapur morko 'at etorri ta arbola azpin su aundi 'at ein tzuen, gae epelta-sunez pasau asmon.

Peru ta Mari bildurrez lau gorriñ tzeren ta ontan lapurrek eren diruk kontaitzen asi zien.

Peruk esan tzion Mariri:

–Mari au den pixeurea –ta besteik bê arbolati, lapurrek zeren lekua zarra zarra pixe eiten asi zan.

Lapurrek pix tantonak osto arreti bêra zetozela ikus zuenen, "Jangoikon oligoa, Jangoikon oligoa" esanez, aua zabaldu ta tantonak eraten aitu zien.

Lapurrek beiz ê diruk kontaitzen seitu zuen.

Andi pixka 'atea Peru asi zan beiz ê:

–Mari au den kakaurea, ezin diñat geio oaiñtxe.

Marik ixilik eoteko aintzen tzion bitarten, Peru prakak jatxi ta zar-zar kaka eiten asi zan lapurrek zeren lekua.

Lapurrek "Jangoikon eztie, Jangoikon eztia" ta aua zabaldu ta eztia ori jaten aitu zien, gero diruk kontaitzen asi zien beiz ê.

Mari asi zan Peru kontuk arten baño au nekauta zion ate zarra bizkarren eukitzten, da ate

jarein tzion da lapur artea eroi zan.

Lapurrek sekulako sustoa artu zuen da igesi abiau zien "Jangoikon kastigue, Jangoikoa kastigue" esanez urrutia jun da al tzuen lekun izkutau zien.

Goizaldea zan da Peruk eta Marik lapurrek utzi zituen diruk ikus zituenen, arbolati jatxi ta diruk zakutan sartzen asi zien.

Lapurrek, eren izkutun batzarra ein tzuen, eretako 'at bializten, etsaiek zenbait tzien ikustea.

Lapurre alliau zan arbolean azpia ta poliki poliki Peru ta Marikin konfiantza artu zon.

Ontan apuestoa ein tzuen ia mingain luzegoa zeñek atea.

Lapurrek zeukan luzena ta guraizaz mingain puntea moztu zioen gizajoi.

Au igesi jun tzan launetâ ta ok eren diruan jabe ein tzienak zenbait izango ote zien galdeitu zien.

Onek mingain puntea falta ta mirmilla... mirmilla... ta lapurrek bimilla, bimilla ulertu ta etzien ondasunek artzea juten atrebitu.

Goiz aldea iñor etzetaurrela ta Peruk eta Marik lapurran diru guztik artu ta etxea jun tzien.

Arrazkio aberastuta bizitu zien.

Franzisko Azurmendi
1975-3-6an jasoa.

Lau indartsuen ipuina

Atte 'atek seme indartsu 'at tzeukan.

Atte au beti bildurrez bizi zan, kamañâ juten tzanen, noiz baño noiz azpiñ artu ta lertuko ote zon seme orrek.

Bein baten attek esan tzion auzoko etxaolakoi nolako seme indartsue zeukan da beti bildurrez tziola kamañan etzateko ta seme au galtzeko asmoa artu zola soseguz biziko bazan. Ortako sue pizteko illati 'aten eske bialiko ziela ta ordun txakurrek atea ta axatzeko, bertan ito zezaten.

Bialdu zon ba seme ori su eske auzoko etxaolâ, ta an, attek esan bezela, txakurrek axau zien.

Baño an gelditu zien ilda txakur danak lurren.

Ordun indartsu orrek txakurraren jabei galdezu zion:

-Zati ein diezu au?

-Zure attek esan dit txakurrek axatzeko.

Jun tzan seme ori bê attena ta galdezu zion ia zer tzon txakurran jabeai aindu ura emateko.

Attek ordun aitortu zion bê bildur ta asmoa, dana zan bezela.

Etzan semea asarau, esan tzion atiei:

-Eieu burnizko makilla 'at, muturren txirringillokiñ.

Attek amabi arroako makillea ein tzion.

Semek artu txirringilloa beatz txikikin da esan tzion atiei:

—Au txikie da.

Ordun amasei arroakoa ein tzion.

Semek beatzen artu ta:

—Au da politxe —esan tzion.

Gero:

—Ondo bizi, atte, —esanda aldein tzon atten ondoti.

Andi laister eitzari 'at billau zon. Eitzari orrek errotarrie zeukan ankan sartuta ta beorrekin tzeileen eizen.

—Zer dallek motel ôla? —Gal-detu zion indartsuk.

—Eizen nellek errotarri au laundiala. Arri au bê pasau eiten tzi-tuat erbik, da onekin justo justo arrapaitzen tziuat.

Ordun esan tzion motil indartsuk:

—Ola baño obeto bizimodule etako diau, etorri ai nêkiñ.

Ola ba bik abiau zièn mendiz-mendi.

Ola zijotzela, beste motil bat billau zuen, bê bizkarrakiñ aizkorri 'ati eusten tzion. Da esan tzien:

—Ze eiten dek ôla.

—Nê ogie irâzi. Emendi aldeiten ba diat, aizkorri orrek errie txikituko 'ik.

—Goazeak orti gurekiñ, —esan tzien bestek-, or baño errezagotako 'ek bizimodule ta.

Irurek abiau zienen, aizkorrie eroi ta erri osoa lurpen artu zon.

Aurrea zijotzela, beste 'at billau zuen bê ogie irazten. Nola? Sudur-zuloko aizekin zazpi ola ta errota 'at ebaliz.

Oni re êkin juteko esan tzien, da jun ein tzan.

Gosetu zienen, idi 'at il tzuen da narrue kendu ta osoik erretze-ko, amasei arroako makillea sartu zioten burruntzi lekun.

Makillen jabea sukalden gelditu zan idiri kontu eiten da bitarten beste irurek irten ein tzuen.

Ontan idie erretzen ai zala, koziñeroi tximiniti bêra attona txiki txiki 'at agertu zikon da erretzen tzion idiri ttu-ta-ttu gelditu bê txistue botaitzen asi zan.

Motil indartsuk esan tzion:

—I, konpañero ao geldi.

Baño attona arek beiz ê ttu-ta-ttu ekin tzion.

Gero bik, asarrauta, burrukan asi zien.

Motil indartsu arek etzon baliotu attona txiki arentzat.

Ordun launetâ jun tzan da esan tzien:

—Nik berotu 'at artu diat da jun tzaizte zuetako 'at oaiñ.

Baño ixilik gorde zon an eindako burrukea.

Eitztarie jun tzan urrena idiri kontu eitea.

Oni re, aurrekoi bezela attona

'at agertu zikon idiri ttu-ta-ttu eiñez.

Baita eiztarie re burrukau zon attonek.

Gero eiztari au ê atea zan asperu 'at artu zola ta beste 'at juteko esanez. Onek ê sukalden ze gertau zikonik etzon esan.

Jun tzan irugarrena, aizkorri eusten eon tzana.

Au ê attona txikik errez burrukau zon.

Aitzenik sudurretako aizekin zazpi ola ta errotea ibiltzen tzituna jun tzan.

Oni re irten tzion aittona txikik, idiri txistue botaz.

Asten die bik burrukan, da olagizonak sudurreko aizekin goiko sapaei erantsi ta talo 'at einda utzi zon attona txikie.

Gero artu zon idi errea makiñan da launetâ jun tzan.

Ordun launek galdetu zioen ia sukalden ezer agertu zikon.

-Bai, -eantzun tzon-, deabru txiki 'at an geau dek talo einda, goiko sapaei erantsita.

Beste danak aitortu zuen ordun nola attona txiki arek burrukau ta azpirau zitun.

Gero jan tzuen idie ta Kaliporniko erregena abiau zien. Kaliporniko errege orrek neskame 'at tzeukan oso ibiltari ariñe.

Erregekiñ idi-narru 'at bete di-

ru apuestoa ein tzuen zein lênao iturriti eterri: eiztarie ala neskame ura.

Abiau zien bik iturria ta zorriketan asi zien bik.

Gero eiztarik lo artu zon da neskemek iges ein tzion aguro etxealdea.

Eiztarin launek, neskamea iku si zuenen, tiro 'at ein tzuen. Tiro otza aitu zonen esnau zan eiztarie.

Baño orduako eiztarie urrutizion.

Olagizonak sudurreko aizekiñ indarra ein tzion, da puska 'at atzeau zon neskea. Ortan ortan alliau zan lenengo eiztarie.

Ordun narrue bete diru artu ta beste erri 'atea abiau zien.

Gero errege datorkie, bê soldadukiñ, atzea dirue kentzeko asmotan, baño gertuau zienen, neskamei ein tziona ein tzien olagizonak soldaduai ê: lurrea botata utzi zitun.

Soldaduk beiz altxau zien baño beiz ê olagizonak lurrea bota zitun da ên dirukin paken utzi bear izan tzituen.

Gue motillek andi aurrea ederki izan tzien.

*Zegaman,
José Andrés Gorrotxategi Jaunak
1922an jasoa.*

*BARANDIARAN, J. M.:
op. cit. II - 330. orr.*

Bigantxaren ordaina

Bein motil bat erregea serbitu ta etxea etor mentzan aman ondoa.

Peri eune etor tzanen amai esa'mentzion:

–Zer daukezu peria juteko?

–Txanpon bat bakarra zeukiat eta okollun don biantxea, –amak eantzun mentzion.

Artu zitun txanpona ta biantxea ta peria abiau zan.

Erostzale 'atek galdetu zion:

–Zenbait bear dek biantxa oneati?

–‘Ontzako ’at.

Beala ein tzuen tratue.

Biantxea eman tzion da eros-tunek an eoteko esan tzion, dirue ekarri arte.

Baño etzan atortzen dirukiñ.

Motille aspertu ta taberna 'atea jun tzan.

Ardoa eraten ai zala, beste etxeiko tellatun ikus tzon biantxen erostzallea.

Irten tzon kanpoa ta deadarka asi zikon ta bereana zion.

Baño tabernarik geau zon, ura lapur aundi 'at tzala esanez.

Ola dirui' pê jun tzan etxea ta amai esan tzion:

–Iru txandatan kobrau bear deu dirue.

Andi eun batzutâ motil ori jun tzan lapur orren etxea, ta makilla

'atekiñ erabat elbarritu zon lapurre ta berai kaja diru 'at kendu ta amai eaman tzion.

–Ara emen biantxen lenengo plazoa –esan tzion.

Besta 'aten, meikue zala ta, dotore jantzita eskun makillatxoa zola, lapurren etxe aldea jun tzan. Lapurren morroietako 'at aldeau zikon da esan tzion:

–Beori al da meiku jauna?

–Bai, –eantzun tzion.

Da morroiak nausiña eaman tzon.

Motille ondorau zikon da gaxoi esan tzion; zuk makilkadak dauzketzu ta gaizki zare.

–Bai, asmau dezu makilkadak dauzkiala.

Ordun botika 'at aindu zion da botika billa morroia bialdu zon.

Morroiak aldein tzon, motillek bê arten tzion; oaintxe 'ek nê txandea, da makillaz gaxoa astinduz, esaten tzion:

–Ni nauk biantxen jabea, –ta beste diru kaja 'at artuta aldein tzon.

Amai ala jun tzikon esanez, ara emen ama, biantxen bigarren plazoa.

Beiñ, lapurren morroiak kanpon tzeiltzen lapurretan da arropa 'aten ondon alkartzen tzien.

Bein biantxen jabek zaldiz tzion bati esan tzion:

–Ontzako 'at emango diat ola-

ko tokiti pasaitzen baaiz "biantxen jabea naizela, biantxen jabea naizela!" kantatuz.

Baietz esan tzion zaldizkok, ta an dijo kantari: "Biantxen jabea naizela, biantxen jabea naizela!"

Arbola ondon tzeren lapurrek, bertan diruk utzita, zaldizkon ondoren abiau zien bera iltzeko asmon.

Bitarten biantxen jabek, arbo-lapea jun da, ango diruk artu ta etxea eaman tzitun, da amai esan tzion:

-Ama, emen biantxen irugaren plazoa.

Gero ederki bizi izan tzien ama-semek.

Zegaman,

José Andrés Gorroxategi Jaunak
1922an jasoa.

BARANDIARAN, J. M.:
op. cit. II - 330. orr.

Kastillo branko

Motil batek gau baten tzeuzken diru danak galdu zitun joku etxe 'aten. Eskillarak jaisten ai zala gizon aundi 'atekin topo ein tzon da bik izketan asi zien.

-Ni Kastillo Branko nauk, -esan tzion gizon aundik-, biar goizen bigarren botea jantzi baño lén nê etxea etorri ta nik esaten dian iru gauzak eiten baituk, gaur gauen galduztako diruk berri zobrau âl izango 'ituk.

Au esatekiñ, Kastillo Branko izkutau zan.

Motille Kastillo Branko nun bizi zan galdezka asi zan baño iñok etzion berri ziurrik ematen. Norbeitek esa'mentzion alako menditan bazeola abere etxe 'at ta ango animalin batek bear bazan izango zola Kastillo Brankon entzutea.

Jun tzan etxe ortâ ta jo zon atea. Bela zâr batek irten tzion.

Kastillo Branko nun bizi zan bâ altzekiñ da belek ezetz esan tzion, bê ani zârragok, leoiaik bear bazan jakingo zola.

Leoiai galdetu zion da baietz, bazezilla Kastillo Branko nun bizi zan, onek eantzun tzion, bidea oso luzea zala, ta autza eamatea nai bazon idi 'at ekar bear tziola bideako janaritzat.

Ordun motille mendia jun tzan da idie ekarri ta il ein tzon.

-Lau zati ein tzak idie, -esan tzion leioak—. Bi zati nê eskubiko egon ipin tsek da beste bi ezkerrekon da eu jarri ai erdiñ.

Motillek zuzen zuzen ein tzitun leoian esanak.

Motille ta idi zatik gañen tzitura leoia egan asi zan.

Leioak esan tzion motillei:

-Idi zati oritako 'at emaiak.

Eman orduko irentsi zon leoiaik idin zatie.

Beiz ê ibilli ta ibilli ta jun da jun.

Beiz ê motillei beste zati 'at esku zion da lenengoa bezela irentsi zion, gero irugarren zatietan aitzenen laugarrena irentsi zitun.

Motille aitzenen bera jango ote zon bildur tzan.

Eunsentin leoiak esan tzion motillei:

-Ikustek etxe ura?

-Bai.

-Ikusteutik ate gorri ak?

-Bai.

-Antxe bizi ek Kastillo Branko.

Denbora gutxi barru Kastillo Brankon etxea alliau zien da motille leoieti jatxi zan da au bê mendia abiau zan.

Motillek atea jo zonen, Kastillo Branko bigarren botiñe jazten aimentzan.

-Garaien etorri aiz, -esan tzion Kastillo Brankok—, oain nik aindutako iru lan ein bea' 'ituk. Ikuste al dek sasiz da otez estalitako mendi ori? Ba garbitu zak, zaburrek erre ta garie erein tzak. Garie eltzen danen, moztu ta igo zak da egoerdiko amaika ta 'rditako iriñ orrekiñ eiñdako opiltxoa ekaiek maira.

Motillek oso goibel irten tzon andi.

Kastillo Brankok iru alaba zeuzken. Bi zârrenak sorgiñek zien da irugarrena oso ona zan.

Gaztenak motillei bidea irten da aren attek ze aindu zion galdetu zion.

Motillek gertau zana garbi aitortu zion.

-Ez bildurtu, -esan tzion neska onak-, dana bear bezela eingoa 'a ta. -Ta esan bezela, neskek lan dana ein da motillei amaikatuko opil bat ekar tzion.

Motillek Kastillo Brankoi opille eaman tzionen:

-Ondo ziok, -esan tzion onek-, lénengo lana ein dek.

Gero bigarren lana aindu zion.

-Iru zaldi zeuzkiat da atsaldeako irurek ezi bea' 'ituk.

Motillek Kastillo Brankon aurreti oso goibel irten tzon.

Beiz ê lengo neska on ura azaldu zikon da ze gertaitzen tzatzu galdetu zion.

Mutillek gertau zikona kontau zionen, neska onak esan tzion:

-Iru zaldi orik nê atte ta bi aizpak die. Zu ez bildurtu nik launduko 'izut lan ontan.

Neska ona launtasunekiñ, iru zaldik makillaz ezi zitun atsaldeako.

Ordu Kastillo Brankok irugarren lana aindu zion.

-Nê alabaik gaztenai eun bat ten eraztune eroi zikoan itsasoa, billau ta ekarrieik.

Motil gizajoi lan au danetan zallana iruitu zikon.

Bestetan bezela, neska ona azaldu zikon, da zer tzon galdezu zion.

Ze egoeratan tzeon esplikau zion motillek.

—Ez bildurtu, —esan tzion neska onak-, txiki txiki ein nazu aizkora 'atekiñ, sartu zu botilla 'aten nê odol dana tantonik galdu bêta botillea ondo itxita bota zu itxasoa buruz bera.

Gero pil pil itsas gañen urek eiten don lekun eongo 'a botillea, an eskue sartu ta atea zu. Nê gorputz zatian gañea botillako odol dana bota ta nik lengo itxurea artu 'et.

Motillek ustez zintzo bete zitun nesken aginduk. Botillea itsasoti etâ zonen kortxon tzion eraztune. Gero odola bota zon gorputz zatian gañea ta neskek lêngoa itxurea artu zon. Motillek ordea odol tanto 'at botillan etzon sartu deskuidoz ta neska ona ezkerreko beatz txikin faltan geauzan bizitza guztiako.

Kastillo Brankok motillei ainduzion ondasunek eman tzion. Gañea alaba 'at aindu zion emazteztat. Baño ortako aurrez begik tapau ta iru neskân arten berak bat aukerau bear zion.

Motillek ondo artu zon berrie.

Kastillo Brankok motillei trapu 'atekin begik tapau zion da aurre-

kalden iru alabak ipin tzion bat aukerau zezan.

Motillek iru neskai eskuk artuzien da ezkerreko beatz txikie falta zikona aukerau zon bêtzat.

Gero berakiñ ezkondu zan.

Kastillo Brankok ezkonberrik iltzeko asmoa artu zon.

Gauen danak oiratu zienen, neska onak gizonai kontau zion bê atten asmoa ta gau artan bertan etxeti aldeitea zuela onana esan tzion, bizik iraun nai ba-zuen.

Gizonai esan tzion:

—Zoatz okollua, iru zaldi dare: batek pentsamentuk aiñe korritzen do; bigarrenak aizek aiñe ta irugarrena oso motela da. Ia lenengoa etâtze' 'ezun etxe aurrea ta txalmau zu biok iges eiñ al dezaun.

Motille okollua jun tzan.

Kastillo Branko noizik beiñ ezkonberrian koartoko atea urbilduta:

—Lo artu al dezue? Galdetzen tzien.

—Oaindik ez, —eantzuten tzion andra gaztek.

Gizona okollun tzeileen bitarten, andra gaztek koartoko zorun sekulako txixtu pillea ein tzon. Kastillo Brankok, lo artu al dezue? galdetzen tzon bakoitzentz, txistu pillek, oaindik ez, eantzuten tziôñ.

Zaldie gizonak gertau zonen, andra-gizonak iges ein tzuen oian zagi 'at ardo utzita.

Gizonak pentsamentue aiñe korritzen tzon zaldie artu bearren aizek aiñe korritzen tzona artu zon, deskuidau ein tzan.

Andre-gizonak igesi zijotzen bitarten, Kastillo Brankok noizik bein galdetzen tzon koartoko aten, lo artu al dezue? da txixtu pillek eantzuten tzion, oaindik ez.

Txixtu pillea leortzen tzijon poliki poliki, ia leortun tziola Kastillo Brankok galdetu zon beti bezela, lo artu al dezue? o-ain-di-ez eantzun tzon txixtuk.

Berriz Kastillo Brankok galdetu zon, lo artu al dezue? Iñok etzon ezer eantzun.

Ordun Kastillo Branko eundako abiadan sártu zan gelan da zagiri puñala sartu zion eztait zenbait aldiz, alaba ta gizona ilten tzitulakon.

Urrengoa goizen Kastillo Branko ezkonberrian gelan sartu zan da konturau zan andra gizonai ez, zagiri eman tziola puñaladak. Jun tzan okollua ta pentsamentuk aiñe korritzen tzon zaldie artu ta ezkonberrian atzeti irten tzon.

Soro 'aten gari ebaitzen aien, galdetu zien ia bi gazte an-di pasau zien aizen errun zaldi gañen.

Ezetz eantzun tzien.

Kastillo Branko etsitzen asizan.

Gari ebaitzalle atako 'atek esan tzion gero:

-Oain konturaitzen naiz, oain beatzi illabete gu garie eraiten aiñela, bi gazte nola pasau zien emendi sekulako errun zaldi gañen.

-Beatzi illabete ez tie ezer, -da Kastillo Branko gaztean atzeti abiau zan.

Beiñ ikus tzitun, mendi 'aten aitzten izkutatzea zijotzela.

Alabak ê ikus tzon Kastillo Branko. Gizonai esan tzion:

-Jatxi gaitzen zalditi, ni tipula biurtuko naiz ta zu asi zaiz jorran, Kastillo Brankok ezer galdetzen baizu, esaiozu egoaldi ederra dola.

Kastillo Branko alliau zanen motillei ia zaldi gañen bi gazte ikus zitun galdetu zion.

-Bai, egoaldi edarra do, -eantzun tzion onek.

-Eztiat ori galdetu. Ia inguru otan zaldi gañen bi gazte ikus dituan galdetzen diat.

-Bai, egoaldi edarra do.

Kastillo Brankok motille erotzat artu zon da aurrea seitu zon.

Andra-gizonak zaldi gañea igo ta jun tzien.

Beiz ê Kastillo Branko ikus zuen eren atzeti ta emakumek zaldie ermita biurtu zon, bê bu-

rue santu 'aten irudi ta gizona sakristau.

Kastillo Branko alliau zanen, sakristaue kanpaiak jotzen ai zan.

Kantillobrankok bi gazte zaldi gañen ikus zitun galdezu zion sakristauei.

—Oaiñ asten da mezea, —eantzuun tzion motillek.

—Eztiat ori galdetzen. Ia emendi zeair bi gazte zaldi gañen juten ikus dituan.

—Bai, oain da mezea.

Kastillo Branko asarrau ta etzea jun tzan.

Ezkonberrik gizonan erria jun tzien da an urte askon da gustora asko bizi zuien urtetan.

*Migel Urbizuri
1983-4-17an jasoa.*

Patxi errementaria

Patxi errementarie oso gizon gaiztoa mentzan.

Beiñ inpernuti deabru 'at biali mentzioen, Patxi infernua eaman tzezan.

Deabru ori goiz baten Patxin sutegiñ azaldu zan.

Patxi an ai zan lanen, aldin bein junguren gañen malluka ta besta 'aten auspoi eraiñez bur-nizko tresnak eiten.

—Eun on, —esa'mentzion deabruk.

—Baita zuri re.

—Baztar guztik zure gaiztakeriz nazkauta dauzketzula ta zu inpernua eamatea etor naiz ba.

—Ez to gaizki esana, lénengo gosari mokau bat jan dezaun.

—Ondo da, goazen ba.

—Ta gosaltzea jun tzien.

Maien jarri ta gosaldzu zuen bapo.

Gosalondon maiti jaiki ta Patxik deabrui esan tzion.

—Goazen ba infernua ura rezer dan ikusko deu.

Asi zan deabrule jaikitzen bano alperrik, Patxik maien alderdi ura pikez estalita zeukan da ezin tzan moitu gizaoa ta an geau zan aulkin pegauta.

An euki zon Patxik deabrule iru urten, aitzeten sukina pikea biundi ta soltau zon arte.

Deabruk etzon nai beziñ aguro bê burue libre ikusi, laister ango aldiski ein mentzitun.

Patxi lén baño gaiztakeri audi-gok eiñez tzeillen.

Alako 'aten, inpernuti beste deabru 'at biali zioen, inpernua eaman tzezan.

Lenengo deabruk bigarrenai bê pasaizok kontau zion da Patxiñ etxeoko aulkin pikea ziola ta ez jartzeko geo, aindu zion.

Bigarren deabrule goiz baten Patxin sutegin presentau zan.

—Eun on —esan tzion Patxiri.

—Berdiñ.

—Gaiztakerie gaiztakerin gañen eiñez menzaitze mundun da zu inpernua eamatea etor naiz.

—Ez to gaizki esana. Goazen lenengo gosari mokau bat jatea.

—Goazen bâ.

—Jarri zaiz maien, —esan tzion Patxik.

—Ez tauket maien jarri bearrik.

—Nik gosaldu bitarten, etzan tzaitz or don zizallu ortan, nekauta eongo zâ ta.

Deabruet zizallun etzan tzan.

Patxik gosaldu zonen esan tzion deabrui:

—Goazen ba inpernu ortâ.

Deabruet aleiñe guzik eiñ ati ezin tzan zizalluti jaiki. Patxik zizallue re pikez estalita zeukan da.

An eon bear izan mentzon deabruk iru urten, Patxik sukin pikea urtu zion bitarten.

Deabru gizajok, librau zanen gustora ein mentzitun inpernuako bidek.

Patxi beiz ê mundun geau mentzan da len baño gaiztakeri audigok eiñez bizi mentzan.

Gizon ura ala uzteik etziola ta inpernuti beste deabru 'at biali mentzien.

Irugaren deabru oni aurreko bik kontau zien sillea ta zizallue Patxik nola pikez estaltzen tzitun da kontuz ibiltzeko.

Goiz baten irugarren deabru

ori Patxin sutegia etor tzan da errementariri esan tzion.

—Eun on.

—Bai zuri re.

—Era guztitako gaiztakerik eiñez bizi mentzâ, egie al da ori?

—Ezta ori egie, —eantzun tzion Patxik.

—Ba nik zu inpernua eamateko ordenea 'auket, da jun bearren tzare.

—Ez ta gaizki esana, aurreti goazen gosari mokau bat jatea.

—Goazen ba.

—Jarri zaiz maien, —esan tzion Patxik.

—Ez noa jartzea.

—Orroko zizallu ortan etzan tzaiz, ainbesteko ibillikin nekauta eongo zâ ta.

—Ez nô nekauta.

—Igo zaiz ordun atariko piku arbolâ ta jan nai tzetzunak, nik gosari bokau bat eiten dian bitarren.

Deabruet piku gañea igo zan.

Patxik gosarie bukau zonen, deabrui otsein tzion, baño deabruet ezin tzan jatxi. Pikue pikez estalita zeukan Patxik da deabruet an erantsi zan.

Eskola umek eunero arrika aldi 'at ematen tzien da deabruet kurriskaka eoten tzan arrikarak jasotzen. Patxik etzion kasoik ê eiten.

Ola eon tzan deabruet iru urten, pikea sukin berotu ta Patxik librau zon bitarten.

Deabruk bê burua libre ikus tzonen azkar asko ein mentzon inpernuko bidea.

Urtek jun da urtek etorri, Patxi errementariri iltzeko ordue alliau zikon.

Il tzanen, mallue, burruntzie ta tenazak artuta inpernuia abiau zan.

Dan-dan-dan jo zon mallukiñ inpernuko atea.

-Zein da -deabruk barruti.

-Patxi errementarie -kanpoti.

Au aitu zuenen, deabru danak atei eustea etor tzien, Patxi errementarie barrua sartu etzeiñ.

Deabru txiki 'atek, Patxi errementarie ikus nai zola ta giltzazulotu beira jarri mentzan.

Patxik burruntzikin begie etâ mentzion.

Beste 'atek itzeti ezautuko zola ta belarrie jarri mentzon ate zu-lon.

Patxik tenazakin belarrie moztu mentzion.

Atzenen inpernun bêtako lekuik etzeola ta zerua abiau zan Patxi.

Zeruko atea jo zonen San Pedrok irten tzion.

Patxi errementarie ikus tzonen etzion ateik zabaldu nai.

Andra xâr bat mentzion zeru-

ko aten da Patxi ikus zonen, bildurtuta, Patxikati oso ondo itz ein mentzion San Pedro.

Ordun San Pedrok barrua sartzen utzi zion da Patxi errementarie arrazkio zerun mendo.

Franzisko Azurmendiri
1980-3-4ean jasoa.

Aralargo San Mielgo

Oain San Mielgo elizea don tokiñ, lênao leize bildurgarri 'at' mentzion da leize ontan erensugea bizitze' mentzan. Gosezten tzanen, zuloti irten dâ sekulako eriotzak eite' mentzitun kristauan arten.

Ingurutako errik bildu ta pertsona 'at' eunero erensugei jateko eamatea erabaki zuen. Pertsona ori zârra eo gaztea, suerten tokaitzen tzikona izaten tzan. Beiñ, neska gazte 'ati tokau zikon suertea ta leize zulon lotuta ipin tzien erensugei.

Garai âtan, Aralargo menditan Teodosio izeneko gizon bat tzelilen, ankatako ta gerriko kateak puskau arten penitentzie eiten.

Teodosio au Goñiko semea zan.

Ezkondu ta eun gutxita gudâ jun bearra tokau zikon, Aezkoa menditako gaztean buruzagi zan gañea.

Gudateti etxea zetorrela, deabruet agertu zikon fraile 'aten itxuran da esan tzion bê andrea morroi batekin tziola oian.

Teodosio suk eta garrak artu-

ta etxen sartu zan da bê oian deabruk esan bezela andra 'at da gizon bat tzeren. Bik gerriko puñalez il tzitun.

Etxeti irten tzonen, elizati zetoren bê emaztea etor tzikon pozez txoraitzen besarkatzea.

Teodosiok oian tzerenak zein tzien galduen zion.

Emaztek eantzun tzion, bera falta zan denboran, amaiñarrebai ta atteiñarrebai utzi ziela bê oia.

Ordun konturau zan Teodosio atte ta ama il tzitura.

Iruñako Gotzaiena jun tzan barkazio eske, ta onek berak baratzeko pekatu ura aundigie zala ta Atte Santuna biali zon.

Atte Santuk gerrin da ankatan bi katea jarri zion da ok autsi arten penitentzie eiten ibil bearren tzion.

Erensugen leizeti pasatzekon Teodosiok neskea ikus tzon da ze eiten tzon galduen mentzion.

Neskek gauzak zien bezela kontau zion.

Ontan, leizeti erensugea irtetzen asi zan da Teodosiona abiau zan. Momentu larri artan Goñiko zaldunek otoitz au ein mentzon:

San Miel, laundi guri.

San Miel aingerue azaldu zan erensugen aurren da bê ezpata zorrotzakin lepoa moztu zion. Une beren Goñiko zaldunei ka-teak autsita eroi zikoa, penitentzie bukau zon pruebatzat.

Ordun leize aren gañen ein tzuen gaurko Elizea.

Joxe Alustizari
1987-3-8an jasoa.